

SCÉNÁŘ

Zpracovali: Vojtěch Vít, Matilda Blahutová, Kryštof Rotrekl, Olia Pravica, žáci 8. třídy ZŠ Londýnská, Praha 2, pod vedením paní učitelky Michaely Jančové a Jany Müllerové.

Monika Cajthamlová se narodila 14. února 1965 do rodiny učitelky a veterinárního lékaře. Bydlela na Rašínově nábřeží v Praze a vyrůstala za komunistického režimu, který ji ovlivňoval v každodenním životě, hlavně ve škole.

2:20 - 2:45 - "Já jsem chodila do Resslovy ulice na základní školu. A rozhodně, když se k tomu dneska zpětně vracím, tak jsme byli zahlceni různými zbytečnostmi z mého pohledu, ale v té době jsem to brala jako normál. To, že jsme se učili zpívat ruské písničky a dodnes je umím zpívat, ale nechce se mi."

Možná překvapivě ale jako malá nijak negativně nevnímala vliv komunistického režimu na svůj život.

3:16 - 3:29 -

Emmmmmmm... Jak to říct, když člověk v něčem žije, tak to nepocít'uje, pokud není nějak přímo ohrožen. Já jsem jako dítě ohrožená nebyla. To že něco je špatně, to jsem pocít'ovala až později

S přibývajícimi lety jí však postupně začalo docházet, jak moc škodlivý komunistický režim je, k tomuto poznání jí nejen pomohly její otevřené oči, ale i noví kamarádi, se kterými se díky studiu a své sestře seznámila. Proto také v roce 1988 podepsala Chartu 77, což jí změnilo život.

9:14 - 9:23 + 9:27- 9:30 + 9:36 - 9:40 + 11:23 - 11:43 + 12:10 - 12:16 + 12:50 - 12:52 + 12:57 - 13:01 + 9:51 - 10:06 -

Já jsem Chartu podepsala až v době, kdy vlastně u nás doma bydlel mluvčí Charty, pan Saša Vondra

A prožívali jsme těžké období

Protože jsme byli odposlouchávaný

Já jsem nějakým přirozeným způsobem vplula do společenství lidí, kteří nejenom Chartu založili, ale pohybovali se v tom okruhu, nějak fungovali, plnili nějakou funkci, o něco se starali.

Tak se ti lidé tak nějak jako sdružovali mezi sebou, bavili se mezi sebou.

A pak jsem byla v centru dění.

Vlastně jsme se tím přímo jakoby obklopili.

Přišla o práci s dětmi a živila se jako uvaděčka a pečovatelka.

Měla jsem různé potíže v práci, a tak jsem si říkala no, tak co jako se mi může ještě stát. Ehhhhhhh... Já to, co se kolem mě odehrává, já s tím chci být spojená a prostě to podepíšu.

V listopadu, roku 1989 se účastnila demonstrace na Národní třídě, kde byla zraněna. Po sametové revoluci a změně režimu svou práci ve školství získala zpět a nyní učí na základní škole Londýnská v Praze.

Vzkázala byste něco dnešní generaci?

59:30- 1:00:05 - *„Prosím vás, buďte k sobě poctivý a statečný, nic není důležitějšího než vaše vnitřní statečnost a svoboda. Není nic důležitějšího. Pak dosáhnete toho vnitřního, to co zažíváte uvnitř by mělo být statečný, nemělo by to být ustrašený. Mělo by to mít cíl a měli byste se snažit ho dotáhnout...*